

Sv. Terezka z Lisieux - Eucharistia Nebo Malá cesta

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

"Nemám iný prostriedok, ako by som ti dokázala svoju lásku, iba ten, že si nechcem dať ujsť ani jednu malú obeť, ani jeden pohľad, ani jedno slovo; chcem využívať i tie najmenšie veci a robiť ich z lásky. "

Sv. Terezka z Lisieux

Eucharistia

Som živá monštrancia. Aj my sme hostie, ktoré chce Ježiš premeniť v seba.

Ježišu, zostaň vo mne ako vo svätostánku, nevzd'aluuj sa nikdy zo svojej malej hostie!

Sv. Terezka z Lisieux - Eucharistia Nebo Malá cesta

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

Pristupuj často k svätému prijímaniu, veľmi často. Je to jediný liečivý prostriedok, ak chceš vyzdraviť.

Orol večnosti, ty ma chceš živiť svojou božskou podstatou, mňa, biedne stvoreniatko, ktoré by upadlo do ničoty, keby mi tvoj božský pohľad nedával v každom okamihu život.

Náš Pán zostupuje z neba nie preto, aby ostal v zlatom kalichu, ale aby našiel iné nebo, ktoré je mu nekonečne milšie ako to prvé: nebo našej duše, stvorenej na jeho obraz, živý chrám Trojjediného Boha!

Ježišu, ty si to, ktorý opäť vystupuješ do neprístupného svetla, kde odteraz prebývaš; ale zostávaš aj v tomto slzavom údolí, skrytý pod spôsobom bielej hostie.

Mysli na to, že Ježiš vo svätostánku je tu pre teba, iba pre teba.

Keď som v blízkosti svätostánku, viem povedať nášmu Pánovi iba jedno: Pane, ty vieš, že ťa milujem (Jn 21,15).

Nemôžem povedať, že som mávala často útechy pri svojich vd'akyvzdaniach, býva to skôr chvíľa, keď ich mám najmenej... Považujem to za celkom prirodzené, veď som sa ponúkla Ježišovi nie ako osoba, ktorá túži prijať ho na návštevu pre svoju vlastnú útechu, ale naopak, pre potešenie toho, ktorý sa dáva mne...

Už dávno sa Ježiš a úbohá Terezka na seba pozerali a rozumeli si. Tento deň /deň 1.sv.prijímania/ však už nebol pohľadom, ale splynutím. Oni už neboli dvaja: Terézia zmizla ako

kvapka vody, ktorá sa stráca v lone oceána. Zostal iba Ježiš, učiteľ, kráľ...

Božské Srdce Ježišovo

Daj mi tisíc srdc, aby som ťa mohla milovať. Ale aj to je málo, Ježišu! Daj mi svoje vlastné Božské Srdce, aby som ťa milovala.

Ty všetkých materských srdc Stvoriteľ, si pre mňa otec láskavý a bdely, Ježiš, ty Božie Slovo si a Syn, nad srdce materské to tvoje ctím!

Chcem pracovať jedine z lásky k tebe, s jediným cieľom, aby som ti pôsobila radosť, aby som potešovala tvoje Najsvätejšie Srdce a zachraňovala duše, ktoré ťa budú večne milovať.

Dúfam, že po vyhnanstve na tejto zemi dôjdem do večnej vlasti. Nechcem si však zhromažďovať zásluhy pre nebo, ale pracovať len pre tvoju lásku, Ježišu, aby som ti pôsobila radosť, potešila tvoje Najsvätejšie Srdce a zachránila duše, ktoré ťa budú večne milovať.

Čo sa mňa týka, nenachádzam v knihách už nič, s výnimkou evanjelia. Táto kniha mi stačí. S veľkou radosťou počúvam Ježišove slová, ktoré mi hovoria všetko, čo mám robiť: Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom. Potom cítim pokoj podľa jeho prísľubu: A nájdete odpočinok pre svoju dušu (Mt 11, 29).

Kto miluje Ježiša, patrí k celej jeho rodine. V tomto jedinečnom Srdci, ktorému niet podobného, nájde všetko, po čom túži. Tam nájde svoje nebo.

Malá cesta

Cesta duchovného detstva, dôvery a úplnej oddanosti

Chcem hľadať spôsob, ako prísť do neba po malej, úplne novej ceste.

Chcem hľadať spôsob, ako prísť do neba po malej, úplne novej ceste. Žijeme v storočí vynálezov; dnes už netreba namáhavo stúpať po schodoch. Bohatým schody výhodne nahradí

výtah. Aj ja by som chcela vynájsť výťah, ktorý by ma vyniesol až k Ježišovi, lebo som príliš malá, aby som vystupovala po namáhavom schodišti dokonalosti. Preto som hľadala vo svätých knihách nejakú zmienku o vytúženom výťahu. A natrafila som na slová, ktoré vyšli z úst večnej Múdrosti: Kto je malý, nech príde ku mne (Prísl 9,4). A tak som prišla, tušiac, že som našla, čo som hľadala. A pretože som chcela vedieť, môj Bože, čo si počneš s takým malým človečikom, ktorý odpovie na tvoje zavolanie, pokračovala som v pátraní, a hľa, čo som našla: "Ako keď matka teší dieťa, tak ja budem tešiť vás. Na rukách vás budem nosiť a na kolenách kolísať." (Iz 66, 13,12) Výťah, ktorý ma vynesie až do neba, to sú tvoje ruky, Ježišu. Na to nepotrebujem byť väčšou. Naopak, musím zostať malou, ba stať sa ešte menšou...

Naša malá cesta je cesta duchovného detstva, cesta dôvery a úplnej oddanosti... Treba urobiť všetko, čo je v našich silách: dávať bez počítania, stále sa zriekať seba, slovom, dokazovať lásku všetkými malými skutkami, ktorých sme schopní. Ale pretože toto všetko je len maličkosť, je nevyhnutné - keď sme dali všetko, o čom sme si mysleli, že musíme dať - aby sme si priznali, že sme "neužitoční sluhovia" /Lk 17,10/, a predsa dúfali, že Boh nám z milosti dá všetko, po čom túžime.

Toto je nádej malých duší, ktoré "bežia" po ceste detstva. Hovorím "bežia", a nie "oddychujú na nej.

Aby sme mohli kráčať po "malej ceste", musíme byť pokorní, chudobní v duchu a jednoduchí.

Keď nepociťujem vôbec nič, keď nie som schopná odriekať modlitbu, cvičiť sa v čnosti, vtedy je to vhodná chvíľa na hľadanie malých príležitostí, maličkostí, ktoré

Ježišovi robia radosť, väčšiu radosť ako vláda nad svetom alebo dokonca hrdinské mučenie; napríklad úsmev, láskavé slovo vtedy, keď by som najradšej nič nepovedala alebo strúhala unudenú tvár a tak ďalej...

Nemám iný prostriedok, ako by som ti dokázala svoju lásku, iba ten, že si nechcem dať ujsť ani

jednu malú obeť, ani jeden pohľad, ani jedno slovo; chcem využívať i tie najmenšie veci a robiť ich z lásky.

Som veľmi malá duša, ktorá môže Bohu ponúknuť len veľmi malé služby.

Byť malým znamená vôbec si neprisvojovať čnosti, ktoré konáme, a nemyslieť si, že sme niečoho schopní, ale uznávať, že Boh vložil tento poklad do ruky svojho malého dieťaťa, aby ho používalo podľa potreby; vždy je to však Boží poklad. Napokon byť malým znamená nestrácať odvalu kvôli svojim chybám, pretože deti často padajú, sú však príliš malé na to, aby si veľmi ublížili.

Pochopila som, že ak sa chcem stať svätou, musím mnoho trpieť, stále sa usilovať o to, čo je dokonalejšie, a zabúdať na seba. Pochopila som, že je mnoho stupňov dokonalosti a že každá duša môže slobodne odpovedať na výzvy Pána Ježiša, urobiť pre neho málo alebo mnoho, môže si vybrať medzi obetami, ktoré On žiada.

Naša dôvera nie je nikdy dostatočne veľká voči dobrému Bohu, ktorý je taký mocný a taký milosrdný.

Ak vždy zachováš Ježišovi vernosť tým, že ho budeš potešovať malými vecami, potom sa bude cítiť zaviazaný stáť ti po boku vo veľkých veciach.

Venovala som sa pestovaniu hlavne malých čností, lebo som nemala schopnosť pestovať veľké. (Skladala som plášte sestier, ktoré na to zabudli, a robila som iné drobné službičky.)

Sv. Terezka z Lisieux - Eucharistia Nebo Malá cesta

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

Keby som bola sama, mohla by som robiť len veľmi málo alebo vôbec nič... V skutočnosti nula sama osebe nemá žiadnu hodnotu. Keď sa spojí s jednotkou, stáva sa mocnejšou, ale v predpoklade, že sa postaví na správne miesto: za jednotku, nie pred ňu!

Som malý štetec, ktorý si Ježiš vybral, aby maľoval svoj obraz v srdciach.

Pre malých nejestvujú prekážky.

Nebo

Prvé slovo, ktoré som vedela prečítať, bolo nebo.

Naše myšlienky musia smerovať k nebu, pretože tam prebýva Ježiš.

Naše srdce je tam, kde je náš poklad, a náš poklad je hore vo vlasti, kde nám Ježiš pripravuje miesto pri sebe.

Čo nám Ježiš pripravuje v nebi, keď nás jeho láska už tu obdarúva takými ohromnými prekvapeniami!

Čo to len bude v nebi, keď duše spoznajú svojich záchrancov?!

Mojím nebom je ostať vždy v prítomnosti Boha, volať ho svojím Otcom a byť jeho dieťaťom.

Kráčajme v pokoji po našej ceste a upierajme zrak na nebo, jediný cieľ našich námah.

Nemám v úmysle zostať v nebi nečinná. Želám si naďalej pracovať pre Cirkev a ľudí. To si vyprosujem od Boha a som si istá, že ma vypočuje.

Nemusím sa vôbec pripravovať. Ježiš bude musieť sám zaplatiť všetky cestovné výdavky a vstupenku do neba.

Pretože Ježiš opäť vystúpil na nebesia, môžem ho nasledovať iba podľa stôp, ktoré zanechal. Ale aké žiarivé sú tieto stopy, aké príjemné fluidum majú! Stačí mi len pozrieť sa do sv. evanjelia... a viem, ktorým smerom mám bežať.

Cirkevní učitelia nás učia, že láska, ktorá zjednocuje všetkých vyvolených, je v nebi taká veľká, že každý sa teší zo šťastia iného tak, ako keby si ho sám zaslúžil.

Boh svojim vyvoleným v nebi daruje toľko slávy, koľko dokážu zniesť. Preto posledný nemá nijaký dôvod závidieť prvému.

Keď budem v nebi, vyprosím vám veľa milostí... Bude to ako dážď ruží.

Aká nešťastná by som bola v nebi, keby som nesmela robiť malé radosti na zemi tým, ktorých milujem!

V nebi musí Boh splniť moje želania, lebo na zemi som nikdy nekonala podľa svojej vôle.

Nebojím sa zomrieť. Čo očakávam, je večnosť. Umieranie vzbudzuje vo mne radosť. Nie smrť si ma vezme, ale Boh. Mám už len jedno želanie: vidieť teba, ó, môj Bože.

Svoj čas v nebi chcem stráviť tak, že budem konať dobro na zemi.

Cítim, že moje poslanie čoskoro začne pôsobiť, aby ľudia milovali Pána Boha, ako ho milujem ja... Ak Pán Boh vyslyší moje túžby a želania, moje nebo bude trvať na zemi až do konca sveta. Áno, svoj čas v nebi chcem stráviť tak, že budem konať dobro na zemi. Som úplne pripravená odcestovať. Dostala som pas do neba.

Dúfam, že po pozemskom vyhnanstve sa budem radovať z teba vo Vlasti, ale nechcem si zhromažďovať zásluhy pre nebo. Chcem pracovať jedine z lásky k tebe... Keď nadíde večer tohoto môjho života, objavím sa pred tebou s prázdnyimi rukami..

Tvoje ramená, Ježišu, sú výťah, ktorý ma pozdvihne až k nebu. Nepotrebujem rásť. Naopak, musím ostať malou, byť stále menšou. Môj Bože, ty si prevýšil moje očakávania, a ja chcem chváliť tvoje milosrdenstvo.

Nebo rastie tu a dnes. V každom skutku, v každej hodine, to znamená, že treba brať veľmi vážne každý úder srdca, každého človeka...

Sv. Terezka z Lisieux - Eucharistia Nebo Malá cesta

Napísal Balek Robert

Pondelok, 16 November 2009 05:24

Ďakujem ti, Bože, za všetky milosti, ktoré si mi udelil, zvlášť za to, že si mi dal prejsť vyhňou utrpenia. S radosťou sa budem pozerať na teba v posledný deň, keď budeš držať žezlo kríža. Keďže si mi dal účasť na tomto drahocennom kríži, dúfam, že sa ti budem v nebi podobať a že na svojom oslávenom tele uzriem žiariť sväté rany tvojho umučenia.

Neumieram, vstupujem do života.

Zdroj: www.ocds.sk